

GEOMETRIA OBLICZENIOWA

Zestaw 3 – Diagramy Voronoi

Napisać program wyznaczający diagram Voronoi. Program ma mieć następujące możliwości:

1. wczytywanie punktów z pliku tekstowego (w pierwszej linii pliku podana jest liczba punktów n , a w kolejnych n liniach współrzędne punktów),
2. podawanie punktów za pomocą myszki,
3. rysowania punktów wraz z diagramem Voronoi.

Do wyznaczanie diagramu Voronoi należy wykorzystać algorytm 1.

Algorytm 1: Wyznaczanie diagramu Voronoi

Dane: Zbiór $P = \{p_1, p_2, \dots, p_n\}$ punktów ułożonych w porządku rosnącym względem współrzędnej x .

Wynik: Diagram Voronoi zbioru P .

```
1  VORONOI( $P$ )
2  |  if  $n \leq 3$  then
3  |  |  Zbuduj bezpośrednio diagram Voronoi  $\mathcal{V}$ .
4  |  else
5  |  |  Niech  $t$  będzie częścią całkowitą  $n/2$ . Podziel  $P$  na  $P_L = \{p_1, \dots, p_t\}$  i
6  |  |  |   $P_R = \{p_{t+1}, \dots, p_n\}$ .
7  |  |  |   $\mathcal{V}_L = \text{VORONOI}(P_L)$ 
8  |  |  |   $\mathcal{V}_R = \text{VORONOI}(P_R)$ 
9  |  |  |  Scal  $\mathcal{V}_L$  i  $\mathcal{V}_R$  w jeden diagram Voronoi  $\mathcal{V}$  (Algorytm 2).
10 |  return  $\mathcal{V}$ 
```

Literatura

- [1] Okabe, A., Boots, B., Sugihara, K., Chiu, S.N.: Spatial Tessellations: Concepts and Applications of Voronoi Diagrams, 2nd Edition. John Wiley & Sons, Chichester, (2000)
- [2] Preparata, F.P., Shamos, M.I.: Geometria obliczeniowa. Wprowadzenie. Helion, Gliwice, (2003)
- [3] Shamos, M.I., Hoey, D.: Closest-point Problems. 16th Annual Symposium on Foundations of Computer Science, pp. 151-162, (1975)

Algorytm 2: Scalanie dwóch diagramów Voronoi

Dane: Diagramy Voronoi \mathcal{V}_L i \mathcal{V}_R zbiorów P_L i P_R (odpowiednio) takich, że centra w \mathcal{V}_L mają mniejsze współrzędne x niż centra w \mathcal{V}_R .

Wynik: Diagram Voronoi zbioru $P_L \cup P_R$.

- 1 Zbuduj otoczkę wypukłą zbioru P_L i P_R .
 - 2 Wyznacz dolny odcinek wspierający $L(p_L, p_R)$ (Algorytm 3).
 - 3 $w_0 =$ punkt w nieskończoności w dół $b(p_L, p_R)$
 - 4 $i = 0$
 - 5 **while** $L(p_L, p_R)$ nie jest górnym odcinkiem wspierającym **do**
 - 6 $i = i + 1$
 - 7 Znajdź punkt a_L (inny niż w_{i-1}) przecięcia $b(p_L, p_R)$ z brzegiem komórki $V(p_L)$.
 - 8 Znajdź punkt a_R (inny niż w_{i-1}) przecięcia $b(p_L, p_R)$ z brzegiem komórki $V(p_R)$.
 - 9 **if** a_L ma mniejszą współrzędną y niż a_R **then**
 - 10 $w_i = a_L$
 - 11 $p_L =$ centrum komórki Voronoi leżącej po drugiej stronie krawędzi Voronoi zawierającej a_L .
 - 12 **else**
 - 13 $w_i = a_R$
 - 14 $p_R =$ centrum komórki Voronoi leżącej po drugiej stronie krawędzi Voronoi zawierającej a_R .
 - 15 $m = i$
 - 16 $w_{m+1} =$ punkt w nieskończoności w górę $b(p_L, p_R)$
 - 17 Dodaj łamaną $(\overline{w_0 w_1}, \overline{w_1 w_2}, \dots, \overline{w_m w_{m+1}})$ oraz usuń z \mathcal{V}_L krawędzie leżące na prawo od łamanej i usuń z \mathcal{V}_R krawędzie leżące na lewo od łamanej. Zwróć wynikowy diagram.
-

Algorytm 3: Wyznaczanie dolnego odcinka wspierającego

Dane: Wielokąty wypukłe U_L i U_R takie, że maksymalna współrzędna x wszystkich wierzchołków z U_L jest mniejsza niż minimalna współrzędna wszystkich wierzchołków z U_R .

Wynik: Para wierzchołków $u \in U_L$ i $w \in U_R$ takich, że $L(u, w)$ jest dolnym odcinkiem wspierającym U_L i U_R .

- 1 Znajdź wierzchołek $u \in U_L$ z największą współrzędną x .
 - 2 Znajdź wierzchołek $w \in U_R$ z najmniejszą współrzędną x .
 - 3 **while** u lub w ulega zmianie **do**
 - 4 **if** $cnext[u]$ jest poniżej $L(u, w)$ **then**
 - 5 $u = cnext[u]$
 - 6 **if** $ccnext[w]$ jest poniżej $L(u, w)$ **then**
 - 7 $w = ccnext[w]$
 - 8 **return** $L(u, w)$
-